

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1367-ҳадис

1367/3321 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عُفْرَ لِامْرَأَةٍ مُؤْمِنَةٍ، مَرَّتْ بِكَلْبٍ عَلَى رَأْسِ كَوِيْتِ يَلْهَثُ، قَدْ: كَادَ يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ، فَتَرَعَّتْ حُفَّهَا، فَأَوْتَقَنَتْ بِخِمَارِهَا، فَتَرَعَّتْ لَهُ مِنَ الْمَاءِ، فَعُفِرَ لَهَا بِذَلِكَ.

1367.3321. Абу Хурайра розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар: «**Бир фоҳиша аёл мағфират қилинди: у қудук бошида ташниаликдан ўлаёзган, тилини осилтириб турган итнинг олдидан ўтиб қолди. Шунда (аёл) маҳсисини ечди-да, рўмолига маҳкам боғлаб, унга (итга) сув тортиб чиқариб берди. Ана шу сабабдан у мағфират қилинди».**

Манба: hadis.islom.uz

